

РЕШЕНИЕ

№ 13081

гр. София, 02.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХІХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.03.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Петя Стоилова

ЧЛЕНОВЕ: Геновева Йончева
Златил Чолаков

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **1484** по описа за **2026** година докладвано от съдия Геновева Йончева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Г. С. У. от [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу решение № 4385 от 03.12.2025 г., постановено по НАХД № 10685/2025 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение /НО/, 8-ми състав, с което е потвърден електронен фиш (ЕФ), серия К № 9850356, издаден от СДВР, за налагане на глоба в размер на 100 лева, за нарушение на чл. 21, ал. 1 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП), установено и заснето с автоматизирно техническо средство или система, на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 2 ЗДвП.

Касаторът твърди, че решението на въззивния съд е постановено в нарушение на закона и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Възразява, че районният съд не се е произнесъл по релевираните пред него основания за отмяна на електронния фиш. В тази връзка излага съображения, че не са изяснени всички обстоятелствата по делото, поради което установената фактическа обстановка не отговаря на действителността. Конкретно твърди, че СРС не е установил по несъмнен начин какво е било ограничението на скоростта в заснемания участък. Излага допълнител доводи, че на приложената към ЕФ снимка има два автомобила, като не било доказано по безспорен начин, че нарушението е извършено с автомобила, управляван от касатора, който на снимката е визуализиран на заден план. Моли за отмяна на решението на районния съд и на потвърдения с него ЕФ.

Ответникът - Столична дирекция вътрешни работи, чрез юрк. К., оспорва касационната жалба и представя писмена защита. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административен съд София-град, ХХІХ-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт и в законоустановения срок за това.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

За да постанови обжалвания съдебен акт, СРС е приел за безспорно установено от фактическа страна, че на 25.09.2024г., моторно превозно средство „Форд Мустанг“, с ДК [рег.номер на МПС], около 14.03ч. се е движело в [населено място], [улица]срещу № 70 с посока на движение от [улица]към [улица]. Автомобилът преминал при ограничение от 50 км/ч за населено място със скорост от 67 км./ч., като е превишил разрешената скорост с 17 км./ч. Нарушението е констатирано с разпечатка от техническо средство, в която е отразен регистрационния номер на лекия автомобил, дата и час на измерването, мястото и скоростта.

Впоследствие на Г. С. У., собственик на превозното средство, е издаден електронен фиш, в който нарушението е квалифицирано като такова по чл.21 ал.1 от ЗДвП. Отражено е, че нарушението е извършено в условията на повторност в едногодишен срок от влизане в сила на ЕФ сер. К № 5527420. Наложено е административно наказание глоба в размер на 100 лв., на основание чл.189 ал.4 вр. чл.182, ал.4 вр. ал.1 т.2 от ЗДвП.

Тази фактическа обстановка е установена от съда въз основа на събраните по делото писмени доказателства: разпечатка от техническо средство за регистрирани нарушения на максимално разрешена скорост, протокол за проверка, писмо от БИМ, справка за първоначална регистрация на моторно превозно средство, заповед, снимков материал, електронен фиш, приобщени към доказателствения материал на основание чл. 283 НПК.

За да обоснове извод за законосъобразност на ЕФ, съдът е приел, че същият е издаден при спазване на установената в чл. 189, ал. 4 ЗДвП форма, като съдържа всички лимитирано посочени в този текст реквизити. При издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения, обуславящи неговата отмяна. По безспорен начин било установено посоченото в ЕФ нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, самоличността на нарушителя и неговата вина. Според съда правилно е приложен материалния закон.

Решение е валидно и допустимо, но неправилно.

Съгласно чл. 21, ал. 1 от ЗДвП при избиране скоростта на движение в населено място водачът на пътното превозно средство не трябва да превишава максимално определената скорост от 50 км/ч. Определящо за съставомерността на деянието по посочения текст е мястото на извършване на нарушението, т. е. трябва да е безспорно установено, че нарушението е извършено в населено място. В чл. 21, ал. 2 от ЗДвП е предвидено, че когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в ал. 1, това се сигнализира с пътен знак. В настоящия случай това означава, че е възможно участък от пътя да е част от населено място, но ограничението на максимално допустимата скорост за движение по него да е различна от 50 км/ч (по-висока или по-ниска) и на предходни/следващи участъци да е необходимо поставяне на пътен знак с ограничение 50 км/ч. Именно в тази насока са били основите възражения в жалбата пред СРС, поддържани и съдебно заседание от жалбоподателя, който е твърдял, че ограничението на

скоростта в участъка е 70 км/ч, а не посочената в ЕФ - 50 км/ч.

При тези възражения районният съд е следвало да изиска и приобщи към делото схема/проект на организация на движението на участъка, от която да се установи дали съществува пътен знак В 26 преди мястото на установяване на нарушението, и ако съществува, какво ограничение на скоростта е въведено с него. Следователно районният съд се е произнесъл при непълнота на доказателствата, което е резултат от непредприети процесуални действия от страна на съда по тяхното събиране.

При действието на забрана за фактически установявания по чл. 220 АПК, касационната инстанция като съд по правото, а не по фактите, следва да отмени обжалваното решение и върне делото за ново разглеждане от друг състав на СРС. При новото разглеждане на делото районният съд следва въз основа на доказателствата за организацията на движението към момента на нарушението да установи дали в посочения в ЕФ процесен участък е поставен пътен знак В26, въвеждащ ограничение на скоростта, различно от посоченото в ЕФ, както и къде точно е поставен, или е налице друг знак, въвеждащ друго ограничение на скоростта, съответно да извърши преценка допуснато ли е от касатора нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

При новото разглеждане на делото на основание чл. 226, ал. 3 от АПК съдът следва да се произнесе и по разноските направени в настоящето производство.

Воден от горното и на основание чл. 222, ал. 2, т. 1, вр. чл. 221, ал. 2 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, ХХІХ -ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 4385 от 03.12.2025 г., постановено по НАХД № 10685/2025 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 8-ми състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд, при съобразяване с дадените в решението задължителни указания по тълкуване и прилагане на закона.

Решението е окончателно.

Председател:

Членове: